

טַלְבַ הַקָּהִילָה

י"ל ע"י קהילת שבט בביתך

בנשיות מודנו הרה"צ ר' גמליאל רבינו ביבי שליט"א

טַלְב הַפְּרָשָׁה

משיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א

כִי מִמֶּנוּ נִקַח לְעָבֹוד אֲתָה

להשיג מה שבתו השיגו, בכל זאת עשו את מעשי על דעת מה שעשו

אבותיהם, ומצא שיש אחיה למעשי בעשי אבותיהם. גם ענין הצען והברкар אין זכר כי עניין השיך לאotta שעה, כי על אף שהפבר פישטו של מקרה היא המכוון לצורך הקרבת הקדשנות, בכל זאת שיר לומר בה כונה נספה בעניין עמודות ה' השין גם לדורות, והוא על דרכו מה שכתב ביבי אברהם בן הרם"ס צ"ל, בספר המופיע לעובדי ה' בסוף הספר בפרק התבודדות, בזה הלשון: ילא התעסוקו האבות, ואחריהם בניהם שלחו בדורם, ברעיתיא צאן ולא בעיסוק אחר, אלא מפני שמתלימים אליהם העדוי בדורות במקומות המורעה, וההתרהקות מומייך, וכו'. ואdon הנבאים משה עבד ה', היה ורעה את צאן יתרוthon, ומעמיק לחדר המדברה בשעת רועיינו, כמו שנאמר ונינה את הצאן אחר המדבר ייבא אל הר האלקים הרבה. ולא היה זה מפני שהחצר מוקמות מורה בסביבות מדין, אלא כדי לש��ע במנחת התבודדות הפימית, ובשאיפה להأشת ההתגלות, שאשת מהותה לא בין איש מלעלדי ע"ה, עכ"ל.

היצא מדבריו כי שתי בחינות יש בעבודת הש"י, הראשונה הוא כפשותו לקים מצוטטי כמי מה שנצוטינו מפיו, והשנייה היא בשעה שהאדם עוסק בענייני פרנסתו ובשאר צרכי, כי הגם שמכורח האדם לעסוק גם בענייני חולין, ראי שיכלום ביל' יצאו מן הכלל יוצאים ממצרים לעובדו את הש"י, וכי מעתה שעה מכל מקום גם אז מוחתו של לאחסין דעתו מבוראו, כי גם באotta שעה מוקים הוא מצותה ה' כגון כשעוסק במסה ומונע לעלו לראות שלא לא מומתו את הזלות, וכיוצא בו בשאר הדברים, וכלך בהרו האבות הקדושים להיות הקנים, וגם הם עצם כבר העמידו דור אחריהם, כי ריצה משה להרות בזה שידי שתיה המשך לכל ישראל כד עלי, ראוי שהדור העזיר ביותר ישתחוק רועי צאן, בידעם כי על ידי זה היה ביכולתם להיות דבק בדוראים כראוי גם באotta שעה שעם שהם עוסקים לענייני צרכם, אך כל אדם באשות ה' שם בכל מלאכה שהוא עוסק עלי להיות דבק באotta שעה בבוראו, ויתובן בשעת מלאכתו שהשחזה העלינה היא אשר הביא אותו למלאה זו, ובעצם ביצוע העבודה מתקיים הו ארצון הש"י, ותובן מהו הם המצוות הכרוכים באotta עבודה בכדי לקיים רצון כראוי, ועל ידי זה הנמצא שעובד את בוראו גם בשעה שהוא פניו למלאתו בענייני הגשמיים.

זה מה שכיון משה באמרו אל פרעה שזקוק הוא לאzan וברker, כי זה היה אות לזרע ישראל שאבותיהם היו רועי צאן כדי שלא ייסחו דעתם מבוראים, ומזה יטערו גם הם שוגם מעשייהם יעשו לשם שמיים. ומה יבוא האדם לידי הכרה, כי אף אם מוכחה הוא לעובד לצורך פרנסתו, ומהר שזה היה כוונה שהיא אמרו צאננו וברקנו, כמו כן היה כוונתו

תקון שוככיים

כל ימים טיטה

עם מירון ורבנו שליט"א

בכיה"כ זכרון מצה

סליחות בטעה 11:30

12:00 מנחה

עדכון זמני
קבלה קהל בכמה מושבים
ורבנו שליט"א ארך ווך
בതא קול שפפור
052-7168366

ניתן לשמעו את שיחותיו של
מורנו ורבנו שליט"א
במספר יחיד ויישור
שליחות בלשון הקוזש: 073-2951320
שליחות באידיש: 073-2951321

י"

שיחות השבועית של מירון ורב שליט"א
בכל לדי ישוי בין השעות 9:00 - 10:00
בכיה"כ זכרון מצה 7 י"מ
תפילת ליל שבת בדרכון פשה בשטיבל"ה הדף
היומי" שחרית של שבת בבית מדרשו בשעה 8:30

פרשת בא
י' שבת נשען
גלוון 280

למי הדלקת נגינות ומזגן"ש
4:22 הדקה ג'
5:38 מוצש"ק
6:16 ד"ת

סוף זמן קריית שמע ומילה
8:26 מזק"ש א'
9:11 מזק"ש ב'
9:34 סוזית א'
10:03 סוזית ב'

טַלְב המערך

שכר פסיעות

ספר רבינו שליט"א: כורוני שהיית פעם במירון בכרב הרשב", יחד עם מכ"ק אדרמור בעל החלקת תרשש כוחו, והיתה האכסניה של בכפר, מוחך ניכר עד מקום הציון הקדוש שלו בכפר, וכשהרצתה לлечת למערת הרשב"י כדי להתפלל תפילה שחורת, אמרו לו שאחד מותשי המקיים חוץ להר כרכבו עד המערה, אך הרבי סירב ודחה הצעה זו, ובאמורו, אם מזכירים אותו מן השם לחייב ישראל כראוי, יוציאו מן הכלל יוצאים ממצרים לעובדו את הש"י, כפי מה שאמור להלן (ו), ואנתנו לא נדע מה עבדו את ה' עד באנו שמה, לכן זה בעצמו וזה סבב להוציא את כל שכונות מctrim היזדמנות זו? ובכל לחשוש לתשישות כוחו הלה רגלי כל הדרך לסתה לתלית ותפילין הם תחת זרועותיו עד מקום המערה.

הרבי שידעו היה כמחבב מצאות באופן נדי, ראה לנכון שלא לדלג על כל דבר שיש בו שדי שתיה המשך לכל ישראל כד עלי, ראוי שהדור העזיר ביותר ישתחוק עד שעבידת עבדת ה', וכען מה שמסופר בגמרה צד של עבדת ה', וכתען מה דרכו הייתו זקן, כי על ידי זה תמעט ירידת הדורות, שרבי יוחנן אמר: ששאה את ה' לא שניינו ניכר, וכיון שמי שנותינו הם שבעים שנה אותו איך לחטוף מצות ולזכות לקיבול שכר, והוא ממשעה שהוא, שהיתה אלמנה שסמכה לביתה היה בית הכנסת, אך במקומם שתתפלל שם, שם הטריחה את עצמה והלה מוחך רב עד הייצאה הוא שזכר נזקנים האיך לעבד. בית מדרשו של רבי יוחנן כדי להתפלל שם, ורקה צראה את צרכיה לבוא עד כאן? הרבי יוחנן שאל אותה: בתה, וכי אין בית הכנסת סמוך לבייתך? כלומר, וכי כדי להתפלל את צרכיה לבוא עד כאן? הרבי יוחנן שאל בתיו: עתה האלמנה ואמרה, וכי אלל תחסוך הטוחה הזה, שתתפלל ביבית הכנסת סמוך לביתך, עתה האלמנה ואמרה, רב, וכי אין לי שכר פסיעות? אכן, ההליכה עד לכאן היא תוויה גדול עברו, אבל שכרה בצדה. עניין זה של שכר פסיעות נרמז בפרשtiny, כי אלל שני הדיינים הם גם עניין לדוחות, כי מסורת אבות ה' היא הנוטה מוסורת היציאה היא עובדת הש"י.

באמת היא עובדת האדם, האדם הנוטה מוסורת אבות ה' גם עניין ירידא באיכות העבדות שלו, כי מאוחר ושינה מוסורת אבות ה' והויחיא שאבוי, ומאהר שאן הוא אחרי יהודים משא לישראלי עתה האלמנה ואמרה, רב, וכי אין לי שכר פסיעות? אכן, ההליכה עד לכאן היא תוויה גדול עברו, אבל שכרה בצדה. עניין זה של שכר פסיעות נרמז בפרשtiny, כי אלל שני הדיינים הם גם עניין לדוחות, כי מסורת אבות ה' היא עובדת הש"י. הרי עירק כוונת הכתוב הוא לא הודיע בני ישראל כי מכוון פסה מצרים, וכי מה ששמעו מושה ואחנן כן עשו והוקשה לרשותי? למה נאמר 'ולכך'? הרי עירק כוונת הכתוב הוא לא הודיע בני ישראל כי מכוון פסה מצרים, וכי מה ששמעו מושה ואחנן כן עשו והוקשה לרשותי? ומה ששמעו מושה ואחנן כן עשו והוקשה לרשותי? להה כתבר רשותי? שכוונות הכתוב לומר שגד על עצם ההליכה כדי לעשות את הפסח זכו לשכר.rai ציין כי עניין זה נפסק גם להלכה, וככלשונו של המשנה בדורותה (סימן צ"ק ל"ז): "וזא יesh" שתי בתי בכניסות בעיר, טוב לילך להרוחקה כי שכר פסיעות יש", עכ"ל.

הלכותקידוש

ליד המחיצה כדי להוציא את בני ביתו, ולאחר מכן חזרם לאכילה במקומו, דמותה, כיון שהיא בדעתו בשעת הקידוש לאוכל במקומו.

ט. המשנה מוקמו מבית לסוכה, חשוב כמשנה מפניו לפניה, כגון שירדו גשםים וקידש בית, ואחר כך פסקו הגשםים, ורוצה לאכול בסוכה, וה"ה להיפך, שקידש בסוכה וירדו גשםים, ורוצה לאכול בבית, אבל זה אין צריך לקדש שנית (ס"א מ"ס ק"ה).

י. וכל זה מזכיר שהסוכה בתרום הבית, שהוسر העץ, ואני שם הפסק מחיצה אחרת רתק מוחיצת הסוכה, ולכן כיוון שאין מוחיצת הסוכה עשויה לתASHMIOS אלא לשם מצות סוכה, הרי הוא חשוב כמשנה מוקמו מפניו לפחות באלא מוחיצה, שההן הוא אופילו לא היתה דעתו מתחילה לך אין צריך לקדש שנית (מ"ב ס"ק ה').

ט. אבל אם הסוכה עשויה מחוץ לבית, ונמצאה שמוחיצה את הבית מפסיקות ביןיהם, הרי הוא ממשנה מוקמו מוחדר לחדר, דההן הוא כאין דעתו מתחילה צריכה לקדש שנית.

אם לא שרואה את מוקומו הראשון (ס"ב ס"ק ה').

ג. ומפני שיש פוסקים החולקים על כל זה, על כן כשרווצה לעקו אחר קידוש את דירותו לאכול במקומם אחר, טוב שישתה מתחילה ובירית יין במקומם ההוא, אז חשוב על ידי זה כמקום סעודה, ואז אין צריך שב לקדש שניתascoול במקומם אחר (ס"ב ס"ק ה').

ט. אם עוקר מוקומו מסוכה בבית מוחמת הגשםים, יכול לאכול צוית פת בסוכה, אז חשוב במקומ סעודה על ידי זה (שערצ' ס"ק ה').

ו, ומכל מקום אם היה הפסיק מהמות הדברים שם צריך השעודה, לא חשיב הפסיק (מ"ב ס"ק ה').

יא. ושיעורו הפסיק, "א" דהוא כדי אכילת פ拉斯 (קוזה"ש סי' פ"א ס"ק ה'), ו"א" בדיעבד אם שהיה עד שעורה הנאותו דoulos קידוש אין צריך לחזור ולקדש (שליטה ס"ק ה').

יב. "ב" אadam נתנו מונע בין הקידוש לסעודה, אינו הפסיק (כח"ח ס"ק ה' כבש א"א מ"ב ט"ז).

יג. אם מאייה סיבה קם ממקומו יצא לחוץ, ואחר כך חזר למיקומו, אין צריך לחזור ולקדש מהמת שיצא לחוץ, כיון של��וף התהה השעודה במקומות הקידוש, יש חולקין זה, ועל כן מתחילה יהר בזה מואוד, אך בדיעבד ונפרט כשהיה צריך לעשות צרכי [וכן לניטילת ידים לשעודה מהה ס"ק ה']. נראה ודאי אכן להחמיר לקדש שניית, דורי זה והדברים שהם צרכי סעודה (ס"ב ס"ק ה').

שינוי מקומות מפניה לפניה ~

ט. המשנה מוקמו בבית אחד מפניה לפניה, השוב מקום אחד, ועל כן אם קידש לאכול בפניה זו, ומולן לאכול בפניה אחרת, אפילו הוא טולקין גדול, אין צריך לחזור ולקדש (ס"א).

טו. ומכל מקום מתחילה טוב שלא לסר ממקום שקידש, דהרי יש מוחמיין גם מפניה לפניה, [ובתוך ארבע אמותיו נקרא מוקומו (קוזה"ש סי' פ"א ס"ק ה')], אם לא שהיתה דעתו בעת שקידש לאכול בפניה אחרת, אז מסתברא אכן להחמיר בזיה (ס"ב ס"ק ה').

ט. אבל אם לא היה דעתו לאכול שם מיז, כגון שעודה, לדברם אחרים ולבסוף הרה הפסיק מוחמת אונס, לא יצא (ס"ג מ"ב ס"ק ה').

קידוש במקום סעודה ~

א. אין קידוש אלא במקרים שעודה, דכתיבי, ורקראת לשבת העוגג, ודרשו חוץ' שבמקומות העונג שהוא השעודה, שם תהא הקידוש של הקידוש, וזה זה של קידוש במקרים שעודה הוא רק דרבנן (ס"ר לא"ס מ"ב ס"ק ה' ר' ליל דה אללה).

ב. אם קידש בבית אחד על מנת לאכול שם, ואחר כך נמלך לאכול במקומות אחר, צריך לחזור ולקדש במקומות שרצה היהיטה דעתו להז מותילה (ס"ב מ"ב ס"ק ה').

ג. וכל זה דוקא אם לא אכל צוית במקומות שקידש, אבל אם אכל שם צוית יצא (ס"ב ס"ק ה').

ד. אם קידש ולא סעד, אף ידי קידוש לא יצא (ס"ב).

ה. אין קידוש אלא במקרים שעודה וגם אם אין לו מוח לא מוחיב בקידוש, ولكن לא מוקדש ביום הכהורים ואפי' שלול בשבת (ש"ו ר' ר' ר' ע'ו), והוא הדין אם אינו יכול לאכול כלל, לא קידש, ופשטו דינה שמאזין את החלוה שלא בדרך הפה לא מקרי איכילה (מ"ה ר' ח' סי' ל' אות ה').

ו. וצריך לאכול במקומות הקידוש לאalter, ולא יפסיק בין הקידוש לשעודה אפילו זמן קצר (ס"ג מ"ב ס"ק ה').

ז. אם היה בדעתו לאכול שם מיז, ואירוע אונס ולא יכול מיז אלא אחר כך, יצא (ס"ג מ"ב ס"ק ה').

ח. אם לא היה בדעתו לאכול שם מיז, כגון שעודה, דברם אחרים, ולבסוף מילך ואכל מיז, יצא (ס"ב).

ט. אבל אם לא היה בדעתו לאכול שם מיז, כגון שעודה להפסיק בדרכם אחרים ולבסוף ר' נמלך ואכל מיז, יצא (ס"ב).

לא יצא (ס"ג מ"ב ס"ק ה').

טיב ההתחזקות

לهم יש תועלת להשתתף בתיקון השובבי'ם, שאז הש"ץ מוציא את הקהיל בכל התיקונים.

ואכן, מי שרווח וփץ באתות לתיקון עוננותו, ובזה לזכות לרבות אקלים בחינת התנאים (ש"ד תשי"ט א' ד': 'משכני אחרון רונצה הביאני המלך דודו וגוי', יתעורר נא בימים אלה להושיר עבדה תמה ביגיעת התורה, ועיין בספר מוסר יודהה. והלום כאשר הש"ת' פותח שער לדופקי בתשובה, בימי תשובה אשר בהם 'קהל דוד' דופק', יראה האדם להתחזק בעבודת ה' ולפניהם ה' ישוף שיחו', שיזכה לשוב בתשובה שלמה לפניו).

וכאשר נצל הזדמנויות פ' זו, הרי אין למעלה מזה, וככלשון התנא (אבות ד. ז): יפה שעיה אהת בתשובה ומיעשים טובים בעולם זהה, מכל ח'י העולם הבא.

אלא מתרוך שמחה ובווייתנו עסקונים בעבודות ה' ובתקרכות אליו ית"ש ובככל קראנו אליו'. ודברי הגמara מוחדים בלשונו הזהב של הרמב"ם (תשובה ב. א): 'אע'פ' שהתשובה והצעקה יפה לעולם וכי, בהמה דברים אמורים ביחיד, אבל צבור כל זמן שעושים תשובה וצערין בכל שלם הם ננין', שנאמר: 'כה' אלהינו בכל קראנו אליו'.

אם כן, בימי השובבי'ם, כשהרבינו שבים בתשובה, זה הזמן שיכל כל אחד לשוב בתשובה, ולהתקן את אשר עיר עיות ח' ז'. וכבר מובהר בספרים ה' (תולדות אהרון, פשת שמות; עטרת ישראל', פרשת שמיטה; תורה הקדוש, ואומר תיקון הש"ד ע' על פי דברי האר"י היל', שמי השובבי'ם הם הזמן המוכשר לתיקון זה, כמו שעשרות ימי תשובה הוא הזמן הנכון לכלולות תיקון העונות. וב'ה אפשר דוא, שיש יום בתיקון נסיות לרוב, בין הארץ השמה בהם שהוואר חלקו ונחלתו וכו'. והמידה הזאת בנסיבות הנסיבות, שום בעומש של עניין בעזותם ובמושגה גדולה בצדיקים, שהם בזעם בעזותם ובעזותם ובעזותם ובעזותם בפרשיותם, כמו שנאמר (תהלים ל': 'שמעו בה' וגילה הצדיקים והרנוו נל' ישר' לב', וכן הוא אומר (תהלים ז': 'אור גוען לצדק ולישור לב' שמחה').

פתח לנו שער

נמצאים אנו בעיצומים של מי השובבי'ם הנעלמים והונשגים, אשר ניתן לנו במתנה גמורה, ופתחו לנו שער כדי ל حينך פנים וולדפא נגעי לב ופגמי נשפ, וכן השמים חמלו עליו, והושיטו לנו ימון פשוטה לקבל שבבים. וכך שגיליה לנו מון האר' הק', זמן זה מivid ומוסג מואד יותר מכל מותה השנה לתיקון ענינים שבקדושה וטהרה, וכמובא בישע רוח הקודש' (ש"ז תיקון כ"ב, ד' כב).

יש לזכור מה שמובה בגמרא (הה' א) שתשובת יחיד אינה מתתקלת כל השנה, רק בעשרות ימי תשובה, אבל תשובה רבים מתකלת כל השנה, כמו שמדובר בתרורה (דבirs ז': 'בכל קראנו אליו'). ודברי הגמara מוחדים בלשונו הזהב של הרמב"ם (תשובה ב. א): 'אע'פ' שהתשובה והצעקה יפה לעולם וכי, בהמה דברים אמורים ביחיד, אבל צבור כל זמן שעושים תשובה וצערין בכל שלם הם ננין', שנאמר: 'כה' אלהינו בכל קראנו אליו'.

אם כן, בימי השובבי'ם, כשהרבינו שבים בתשובה, זה הזמן שיכל כל אחד לשוב בתשובה, ולהתקן את אשר עיר עיות ח' ז'. וכבר מובהר בספרים ה' (תולדות אהרון, פשת שמות; עטרת ישראל', פרשת שמיטה; תורה הקדוש, ואומר תיקון הש"ד ע' על פי דברי האר"י היל', שמי השובבי'ם הם הזמן המוכשר לתיקון זה, כמו שעשרות ימי תשובה הוא הזמן הנכון לכלולות תיקון העונות. וב'ה אפשר דוא, שיש יום בתיקון נסיות לרוב, בין הארץ השמה בהם שהוואר חלקו ונחלתו וכו'. והמידה הזאת בנסיבות הנסיבות, שום בעזותם ובעזותם ובעזותם ובעזותם בפרשיותם, כמו שנאמר (תהלים ל': 'שמעו בה' וגילה הצדיקים והרנוו נל' ישר' לב', וכן הוא אומר (תהלים ז': 'אור גוען לצדק ולישור לב' שמחה').

גיאת התורה בימי השופבי"ם

"כה אבר ה' אלקי העברים, עד מות מאנэт לענות מופני, שלז עבוי וילעבדונל" (י.ג)

טיב ההשגהה

סיפור השגהה פרטית
שנשלחו לעוכת ע"י הקוראים

ישועות ה'

השגהה פרטית הינו דבר שככל אחד המתבונן מעט חוויה מדי יום ומידי שעה, אך רצף שכזה כפי שהחווית בהר אשר זה, והרגשת כי מוכרכה או לשתק את הציבור למען פרום שם הגדול ברבים!!! וכות גודלה נפלה בחליך לארגן במעט מדי יום ו' יכול תhilים'.

מדבורו באגשים מהארץ ומהעולם המבקשים לארגן עבורים מנין אברכים שיאמרו לזכות/רפואה/הצלה/ את ספר התהילים ומשלים לכל אברהם סכום סימלי לבבון שבת.

מכיוון שלא הודיעו לי על הצורך בקיים המניינים רקחת את המשקפים של בית הקטנה על מנת לתקנום לפני שבת. ביום שלישי בוקר התקשר המכונה והודיע לי כי זה עתה שמע את התה הקולי שלו וצריך לארגן מספר מנינים.

תיק ניגשתי למלאה להודיע לאברכים המוניים לבוא בתהרע קדורה.

הטרידה אותה המכונה כיצד יוכל לדוד את המשקפים לבתי שכן חיבת היא את משקפה והחותנות נמקמת בצדה השני של העיר. יצאת מההדרה לחוץ בית הכנסת כאשר לפטע שמעתי שיחה בין אב לבנו, הבן פנה לאביו ואלו אתה רוצה שאח את המשקפים של לתקון?!

לחדרה הוא דבר על אותה תקופה אליה אין אמור להציג, העוזתי ושאלתי אם יוכל לקחת גם את משקפי ביתו לשם, והוא נענה בשמהה.

עתה שאנן אחת נגלה מעל לבי היה עלי לארגן את המלגה לאבריכים, התקשרתי לאיש עסקים הנוגג להלחות את הסכם הנדרש עד שהכסף מגיע מהותרום.

rangle הוא נענה בחוות אך התנצל שהכסף נמצא במקומות מרוחק ובאם אשלה שליח ישמה לת את ההלוואה. בסיום השיחה התקשר אברהם לשאול אם מותקים השבע מניין התהילים, אותו אברהם במרחיק שני בניינים מהמקום שציר לאוסף את הכסף. הוא מכובן התנדב להביא את הכסף בדרכו לולל.

עתה, שני אליו הסתרו, וכחמיים אבריכים אמרו את שירות ותשבחות דוד המלך נשומי לרווחה. אך כשהתקרב שעת הסיום נזכרתי במסקפים שלא אספהית ותיקו תספר החנות, עד לא הספקתי לחשב בעיני ובנויים מהמקום שאליו ישי לו שליחות לבן שלו שחוור מהחידר ומשוערים בבי.

התברר שהוא גר מושב בקרבת מקום לחנות המשקפים, הוא התקשר לאשותו שלחה את הנה המשוערים לאוסף את המשקפים מהחנות בטוט נסגרה.

ברודה לה' על כל חסדי!
בעל המעשה: .

העוני לזכות את הרבים בסיפור של השגהה פרטית
מוחן לשלהן אל' ר' שמחה ספואל

מספר: 15326517922

או: o.y.wines@gmail.com

גיאת התורה בימי השופבי"ם

"כה אבר ה' אלקי העברים, עד מות מאנэт לענות מופני, שלז עבוי וילעבדונל" (י.ג)

נראות שפתוח הש"ת את עיני הסתומות, להאר את דבר התופסות בפני, כך בכיתו שם שעה אורכה, עד שמובן עייפות נרדתית במקומם.

תיק שהתעוורתי חרמתי לבית המדרש, פתחתי את הגمرا והתחלתי שוב בלימוד הסוגיא מתחלתה, וכשהגעת לדברי התופסות הללו פתאמו נפתחו 'שער מוספות' בפני, ודבריהם הקדושים התיחסו בלב במתיקות וערבות נפלאה!

לפיך אל תחפלא שתיק' כשהצגת קושיתך, שניתי מיד את פרקי, והסבירתי לך 'ישוב דברי התוס' על מלוכם...

[שיעור קושת, קובץ 19]

• • •

זרכו בקדושים של הרה"ק הרב ר' זושא מאניפולי זוקן' ל' וי' היה השבע י' בט' לשוב לפעמים בעיר ישודאל, ולעורו רב העם להשובה. במקומות מסוימים קרואה איש ישראל הצריך לעזירה ושוועה היה מיד נרתם לסייע בעדו בכל דרך, ורקים נושא על ידו ברוחניות ובגשימות כיוזן, ויצא שם בכל הארץ כאחד מגודלי צקן הדוד.

פעם בקר בעירacha מלאה חכמים וסופרים, שודoci החסדים לא מצאו בחו'ם ובעיניהם... כאשר מוציא היה בימים ההם, שטענו ונגדם שם מתבטים מן התורה בשביב עכוזות התפילה והשא מוצאות, והלא עיקר תכלית האדם בעולמו שיתמאל כריסו בש"ס ופסיקין!

והנה בעית שהוחנו של הר' זושא בעיר נודע לו על אחד מהאהינו בני ישראל יהודי פושט שנקלע לצורה קשה וחיל, ונזכר לסוכם עצום כדי להוציא מוצקתו.

יצא אפוא הצדיק תיק' לעסוק המצויה, להתרום את ישראל קדושים למצוות קירה זו. אך בהיות שלא הכיר את עשיי המקומות, נכנן אל בית המדרש שם ישבו באותה עת אבריכים מופללים בעסק התורה בשקידה, וביקש אם יכול אחד האבריכים להtolות אליו בדרך כדריך, כדי להראות לפניו הינה גרים העשירים, ואצל מי ראוי להתడפק בבקשת הצדקה.

אולם אותו אבריכים התהמתק ממנהו בתריזן שזהו 'ביטול תורה', ואין להם זמן ליחסידיש מעשיות...

אמר להם הרבי ר' זושא, אם כן הבה נא אספורה לפניכם 'טיב מעשיה' נאה, אחסידישע מעשה...

בעיר אחת ג' ברי' נכבד, יהודי עשיר מדור מעם, שבנטיעתו הרבים לרגל עסוקו רכש לעצמו בעיר רוחקה 'בעל' מיל פהו) יקר והדור במיוחד. כשהגיעו לעירו ונכנס בשבת קדש בבית המדרש באותו פועל, כשהפרווה ההודורה גולשת בענויות על כתפיו ועל אצילי ידין, ניגשו אליו כול ותתפלאו על הועל הנפלא והமוכב, שאל על טיבו, ומהין הוא מגיע וכו', וביריכו ראיית שומה זו לפניו?

בכל לב בברכת 'מתחדי'!

מן הצד עמד שם אוד מעד עיי' העי, ובראותו את הבודד הרוב שוחחים כלום לעשר בשביב' עילין', התקנא בו מואד, ועל אותו גמלה ההחלטה בלבו, אני גרע עלע'ן זה אוף אני

יוכיח לכול שהנני מסוג להתבלש' בעילין' הדור שזכה...

החול אפוא לאוסף פרוטה לרופטה, קובץ על יד, הוא חסר מיפוי ומימי, עד שלא יותר מים רבים של חיסכון הצליח לצבור סכום הוגן הנזכר בשביב מעיל' יקר זה. ותיק' יצא בנסעה מיחודה לאוთה עיר רוחקה שאמר הנגי, וכש גם הוא לעצמו 'בעל' נאה ומהדור כמוomo עלי' לעשיך...

והנה בהגיעו לבית הכנסת הדור בלבוש ה'פעיל' היוקרתי, החלו הכל שוחקים ולועגים לו, מה לך עם 'פעיל' שכזה... ומכל | היפך בעוד ד'

בספר הקדושים חולדות אדם (למי השובבים"ם המקדושים הללו). דרך הרומו, בוגוע לימי השובב"ם המקדושים הללו. ידוע מהתלמידי בעש"ט החק' ז"ע, שבימינו אין להרבות בתעניינות וביגי'י השובב"ם וגלגלי השלו כבאים קדומים, רק יותר ראו' שבתואו התענית מהתווך שאנו מתחוו אוכלו, מרוב התענינו בתורה ובמציאות. כי עיקר התענית הוא ההכוונה, להכינע את כה הנגע חומר העכו, אבל להמשיך אותו אחר תאוותנו.

הוא שהכתבו רמז: "עד מות מאנэт לענות גוינו אומלן" מפני זוקן, מהו לכם התענית להכינע אתכם, מהו אין אתם מכנים מפני", מפני תורתך וקדושתך.

הנה רואים אנו בוחש, כשאדם עוסק בתאות עולם הזה, כדוגמת משחכים שונאים. נבmittel במלחמות הגלשה באונס Ostern החטא והיל' (אטיטוחול), או בשחטן וciezen]. שבוער בו התאווה מואד, אפיקלו כל הלילה אין צורך לאכול... - מפני מה הוא זה? כיצד שכח את צלי גוף חמימיל'ם? - אין זאת כי אם חממת שמאוד עבר לו זה הדבר ומתחאה לו, על כן עזוב אףלו מה שצורך להחיות את נפשו, ואני מתחאה לאכול.

כל שכן כשהאדם עוסק בתורה ובעבודה, צריך להיזות בשלימות, שעיל' עיריבות נעימות מתקנות המצווה לא ירע, ולא יהיה צריך לשום דבר. וזה 'עד מות מאנэт לענות מפני', הינו מפני מתקנות עבודתי, והענית כהו, שאינו מתחאה לאכול מוחמת בעודה, הוא הענית היישר.

למדון ותיק אחד בא לפני הגאון המפורסם מורה"ח קרייזויט זצ"ל, גבר"ד אנטוורפן י"ז, עם קושיא מוסובכת בהבנת דברי התופסות באחד מן המסתנויות הקשות بشבש"ס, שהתחבט בה רבות, וכבר שאל כמה לומדים מופלים ולא העלו תשובה הגונה.

חיר' רבי חיים למשמע הקושיא, ותיק' על אחר ענה תירוץ גאווי ישר והגן, וישב כל ההזרום באופן מפלא מזבש! התפלא אותו תלמיד חכם על גאנוטה מריבקה שכזו, ועל תירוץ שנשלף מיד במקומו! וביקר תמה לפשר הכת שחוק הנוסכה על פניו הגאון כלאותה עת שפירש לפניו את תירוץ התשובות.

כשסימן רבי חיים להרצות את תירוץ, והו הוגן הילמדן, לא יכול ללווא את פלאו, ושאל מן הרוב: לשמה מה זה עשה? ולאחר מכן שאל שמא צמץ' אמי את קושיותי' בפני הרוב, ולא ראיית שומה זו לפניו?

אספר לך טיב עובדא צעירא, אמר הרוב בתשובה. בצעירותו גרטה תקופה מסוימת בעיר 'וילנא' הגדולה לאלקים, ובילמודי שם הוגעת לדיבור זה שבתנסותה השגיצה עתה בפני, ובוכותי מאד באותה קושיא ממש שהרצית אותה כאן, דברי התוטס', גבוח ממי, וכל שהתהיינע בכל כוח' לישב זבר.

אנ' ועם רשותה שמא צמץ' אמי את קושיותי' בפני הרוב, ולא ראיית שומה זו לפניו? פלאו דברים על בוריים. העוזר ולמדתי מתחילה ועד סוף, כך כמה עשות עלייהם עד פעם ווד פעם מתחילה ועד סוף, והוא שוכתני עלייהם לאוותה עיר תוטס' כו' עשה שגורע על לשוני בעל פה, ועדיין נפלאה ממי הנטנות, והקושיא לא תהיינה!

באותה כי, יצאת מabit המדרש היישר לעבר בית החים העתיק שבולילא, שם השתתחתי על צין קדשו של הגאון החסידי, הגר"א מוילנא זוקן' ל' ז"ע, ותיק' פרצתי' בכוביות

הצדדים הקניטו והזקזו.

לא הבין העני מה רוצחים ממנה? הוא שאל את חבריו לפספל: תאמורנו נא, מדוע כשעה שרים במורה הגע לבית הכנסת עם 'פעלץ' כהו רחשו לו הכל כבד וקר, ואילו כשנכנתה אני עם אותו 'פעלץ' בדיוק, צוחקים ממן? אין מבחן, הסביו לו חבריו, הבט נא במראו של אותו גברין נכבד, ראה איך נעלימים יקרות ומצווחות נעל הוא... ראה איךו כובע 'המברג' חדש ונאה חbos לראשו, הרוי כלו

בסיועה דשמי

עליה אמת, גושלים על ראש שמחתנו

ובזמן טוב

שבה והודיה לבורא עולם על כל הטוב אשר גמלנו שהחינו וקיימו והגיינו בזמן זה
הנו מתכבדים להזמין את מע"כ וב"ב שיחיו
לבוא ולהשתתף בשמחות כללות בנינו היקרים שיחיו

החתן הבוחר המופלג **ברוך הבא!**
ברוך הבא! **ברוך הבא!**

שתתקיים בס"ד בשעה טובה ומוצלחת
ביום ראשון פרשת בשלח ז' שבט תשע"ז
באולמי "עסטריךער"
רח' רבבי ר' רמת בית שםש ב'
6:00:00 החופה בס"ד בשעה

שישו אתנו משוש, והשם יתברך ישיב لكم
בשמחתכם ברוכות עד בליך די

הורי הכללה
יעקב עקיבא הכהן ורבינובי
ובב' בית קרייזר

ובב' לבית בלואו

הרבי ערמרם בלואו

הרבי יעקב דוד הכהן וראטה ובב' הרב גמליאל הכהן ורבינובי ובס' ב'

הרבי יוסף יונה בלואו ובב'

הכאות בנים אבותם

הרבענית חה. רביבנובי
את. הגאון ר' ליזצ'ל

הרבי יעקב דוד הכהן וראטה ובב' הרב גמליאל הכהן ורבינובי ובס' ב'
הרבי יוסף יונה בלואו ובב'

על הברכה יעמוד

הגורומים להפצת העלון

ניתן להצעיה את העalon לשוחות, לברכה והצלחה או ליראייטי

Access Credit
צ'ינגן' טלי' 02-6516090

הכל ב שקל ~
רוח' בר אילן 43-43
טל' 052-7619268

עלן הרוב חיסין תנון
יבטליאן' אר' שוק הילל סגל
ו' אגדות טיקן בר צבי
המידה ביליא בת ר' חביב תלון

לען האשה
מורם בת
ר' דוד
מודכי היין

לען' רבי דוד צבי
בר' יצחק זיל
נתום עיי' נבו מנוח

לען' יונתן טע'ב'ז
דוד צבי והק זיל
דוד בר
משה זיל

לען' שמחה
בת רחל חיוזקל
בן עמוומה

לקבלת העalon בפייל (דו"ל) נא לשלוח לפיל המז'וב

02-6257948

רפאל ביטוחים
טל' 02-5377177

גרפציג
טל' 02-5002321

לען' ר' דב
נפטר האלול

לען' יוחנן בר
בר' אברהם יעקב זיל
ולחצחת לאה בת אייל תהי

נתום עיי' נבו
חוואל והשע היין

shivti11@gmail.com

י"ל עיי' קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל': 3331109-10455-078 | 05276-

יהודים יקרים! אל תחזיק טובה לעצפן, הנך מזען להדפס ולהפיץ את העalon באזרע מגורץ ולהיות שותף לדיכוי הריבים. המעווניינים יקבלו את העalon בפייל (אՓס) גם ישירות לדפוס) בקובץ להדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should

Email - Sheldon@hpins.net Or | zeligm@gmail.com or text 718-249-7173